

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΤΑ ΚΟΛΛΕΓΙΑ

Ἡ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τινος εὐαρέσκεια ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἣν βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς ἐπιτυγχάνουσι τὰ ἐξ Ἀμερικῆς κολλέγια κατὰ τῶν ἐκ τῆς Δύσεως τοιούτων, τοῦτο δὲ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ, τοὔτέστιν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς χώραις, δικαίως ἐπροκάλεσε τὴν παρατήρησιν τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν συνεργάτου κ. Ζησίου καὶ τὴν εὐστοχον αὐτοῦ παρομοίωσιν περὶ τῆς ξένης τροφοῦ, εἰς ἣν δίδονται ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ μόνον τὰ ἐστερημένα μητρὸς ἢ μητρικοῦ γάλακτος ἀτυχῇ βρέφη.

Ἐὰν οἱ κατόλικοι ἐπιδρομεῖς, οἱ διὰ τῶν παρ' ἡμῖν σχολείων τῶν ἐπιδιώκοντες τὸν προσηλυτισμόν, ἐπεΐθοντο ὅτι ἀντὶ τῆς διαδόσεως τῆς πίστεως ἐπιτυγχάνουσι τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀπεχώρουν εἰς τόπους μὴ χριστιανικούς, εἰς οὓς ἡ διδασκαλία τῶν θὰ ἦτο ἀληθῶς καὶ χρήσιμος καὶ εὐλογημένη, ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία θὰ εὕρισκετο ἤδη πολὺ ἐγγύτερον τῆς πρεσβυγενοῦς αὐτῆς ἀδελφῆς καὶ θὰ ἐγεφυροῦντο ταχύτερον τὰ μεταξὺ ἐκείνων καὶ ἡμῶν χάσματα, ἵνα πληρωθῇ ἡ περὶ ἐνὸς ποιμένος καὶ μιᾶς ποιμένης θεία ρῆσις.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐν θλιβερᾷ διαστάσει καὶ ἔχθρᾳ εὕρισκομένων ἀδελφῶν ἡ παρέμβασις τρίτων οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, ὅταν μάλιστα πᾶν αὐτῶν κέρδος μὲ ἰδικὰς μας ζημίας θὰ συνδέεται, πᾶσα αὐτῶν ἐπιτυχία ἐξ ἰδικῶν μας θ' ἀποτελεῖται ἀποτυχίων.

Μόνον ἐὰν αἱ ἑλληνικαὶ χώραι ἦσαν ἀδέσποτοι καὶ μόνον ἐὰν τὰ τέχνα τῆς Μεγάλῃς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐστεροῦντο μητρὸς θὰ ἐπετρέπετο ἡ σκέψις περὶ εὐρέσεως τροφοῦ καὶ θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοιαύτης.

Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ μὴ ἐκφράσωμεν ἀπορίαν καὶ ἐκπληξιν, ὅταν βλέπωμεν μίαν τραγικὴν ἀναπαράστασιν τῆς οἰκτρᾶς ἐκείνης, καθ' ἣν ὁ Σολομὼν διέτασσε νὰ κοπῇ εἰς δύο τὸ ὑπὸ δύο μητέρων, μιᾶς ἀληθοῦς, καὶ μιᾶς ψευδοῦς, διαμφισβητούμενον βρέφος; Πῶς νὰ μὴ ἐκπλαγῶμεν, ὅταν ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζῃ καὶ βοᾷ, ὅτι ἀμφοτέραι εἶναι ξέναι πρὸς αὐτὸ καὶ οὐδεμία θὰ ὑποχωρήσῃ καὶ παραιτηθῇ, ὅπως ἔπραξε ποτε ἡ ἀληθὴς, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐκάστη θὰ παραδεχθῇ τὸν τεμαχισμόν τοῦ βρέφους ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐλάβανεν αὐτὴ τὴν πλευρὰν τῆς καρδίας του; . . .

Ἀλλὰ καὶ ἄλλην ἀπορίαν γεννᾷ ἡμῖν ἡ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ πολύμοχθος ὅσον καὶ ἀσχοπος δρᾶσις τοῦ προτεσταντισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ πριμᾶτου Ἀγγλίας καὶ ἐπισκόπου Καντερβουρίας περὶ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ προπαγανδιστικῶν ἐνεργειῶν τῆς Ρώμης: Ἄραγε εἰς τὰς τόσας μυριάδας τῶν ἐκδόσεων τῶν Γραφῶν ὑπὸ τῆς Βιβλικῆς Ἐταιρείας δὲν ἀπαντᾷ οὐδαμοῦ ἡ θεία ρῆσις: «Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης»;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων

Μάρκου 15, 42-47 καὶ 19, 1-8

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας¹ εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.² Τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ὃ δὲ Πιλάτος³ ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν⁴ κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ⁵ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος⁶ ἔδωκένα τοῦ σῶμα τῷ Ἰωσήφ, καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνεΐλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομνημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου, ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται, καὶ⁷ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλῶμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν⁸ τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος, ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρενὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἐκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Σημειώσεις.

1) Εὐσχήμων βουλευτῆς=μέλος τοῦ Συνεδρίου χρηστόν. 2) Τολμήσας=ἔσχε τὸ θάρρος. 3) Ἐθαύμασεν ἢ ἀγνοῶν ἠθέλησε νὰ μάθῃ ἐὰν ἔχῃ ἤδη ἀποθάνῃ. 4) Κεντυρίων=ἐκκτόνταρχος. 5) Πάλαι=ἐκ πολλοῦ χρόνου. 6) Ἐδωκένα τοῦ σῶμα=πρὸς ταρῆν, ἵνα μὴ ῥιπθῇ τὸ σῶμα εἰς τὴν κοιλάδα τῆς γεενῆς. 7) Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου=Ἀφ' οὗ ἐπέρασε τὸ Σάββατον—ἦτοι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅτε ἤρχετο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἔπαυεν ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου. 8) Τὸν λίθον=εἰς τὴν θύραν τῶν μνημείων τῶν λελαξευμένων ἐπὶ πέτρας ἐκυλίστο λίθος μέγας, ἵνα προφυλάσῃ τὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς θύρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΑΚΟΝΟΙ

Ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων ξ' 1—7.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν ἦτο πολὺ μικρὸς, αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐκτὸς τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, ἐλάμβανον

καὶ τὴν φροντίδα τῆς διανομῆς τῶν τροφῶν, τῶν ἐξ ἐλεημοσυνῶν προερχομένων, εἰς τοὺς ἀπόρους πιστοὺς. Ἀλλὰ βεβηλὸν, ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν ἐπολλαπλασιαζέτο, οἱ Ἀπόστολοι, ὅπως μὴ παρεμποδίζωνται ἐκ τοῦ κηρύγματος τοῦ λόγου, ἔκριναν εὖλογον νὰ ἀναθέσωσι τὴν φροντίδα τῆς διανομῆς εἰς ἄλλους ἀνθρώπους λαϊκοὺς, καὶ ἀνέθηκαν ταύτην εἰς Χριστιανούς ἐξ Ἑβραίων. Ἀλλ' οὗτοι μεροληπτικῶς πάντοτε ἐποίουν τὴν διανομὴν· παρέβλεπον τ. ἐ. καὶ ἡδίκουν τὰς πτωχὰς χήρας τῶν Ἑλληνιστῶν, (*) μικρὰς εἰς αὐτὰς μερίδας παρέχοντες. Τοῦτο πολὺ δυσηρέστησε τοὺς Ἑλληνιστὰς Χριστιανούς, καὶ ἐγόγγυζον, καὶ ἐξέφραζον παράπονα κατὰ τῶν Ἑβραίων.

Οἱ Ἀπόστολοι ἔκρινον εὖλογον νὰ ἄρῳσιν ὀριστικῶς τὸ σκάνδαλον. Ἀνέθεσαν τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων τῆς ἐπιστασίας καὶ τῆς διανομῆς εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῶν πιστῶν. Ἐκλέξατε, εἶπον, ἀδελφοί, ἐξ ὧν ὑμῶν, εἴτε Ἑλληνιστῶν εἴτε Ἑβραίων ἑπτὰ ἄνδρες, οἵτινες νὰ ἀναλάβωσι τὴν καθημερινὴν διακονίαν τῶν τραπεζῶν· τοὺς ὁποίους ἅμα ἐκλέξετε παρουσιάσατε ἐνώπιον ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων, ὅπως ἡμεῖς αὐτοὺς διορίσωμεν εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας ταύτης, καθ' ὅτι ὁ διορισμὸς ἐκ τῆς Χάριτος ἀπορρέει, ἡ δὲ Χὰρις εἶδι ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων ἀποκλειστικῶς μεταδίδεται. Οἱ ἑπτὰ ὅμως ἄνδρες, οὓς πρόκειται νὰ ἐκλέξετε πρέπει νὰ εἶναι ἀφεύκτως ἀνεγνωρισμένης εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς· πρὸς δὲ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἄνδρες πεποικισμένοι διὰ μεγάλης φρονήσεως διὰ προθυμίας, δι' ἐπιτηδειότητος καὶ ἰκανότητος, ὅπως διευθετῶσι δικαίως καὶ ἀγίως τὰ κοινὰ πράγματα, καὶ οὕτως ὀρθοποδῇ τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα προσόντα τῶν μελλόντων ἑπτὰ ἐκλεκτῶν, ἐπιπροσθέτουσιν οἱ Ἀπόστολοι, πρέπει νὰ εἶναι γνωστὰ καὶ ἐπιβεβαιωμένα ὑπὸ πάντων, ὅπως ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου πᾶσα μεμφιμοῖρία ἐκ μέρους παντὸς πιστοῦ κατ' αὐτῶν. Οὕτω δὲ, ἀφοῦ ἀναλάβωσιν ἐκεῖνοι οἱ ἐκλεκτοὶ ὀλοσχερῶς τὴν εὐθύνην τῆς καθημερινῆς διακονίας, τῆς διανομῆς τοῦτέστι τῶν ἐλεημοσυνῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι ἀπαλλαττόμεθα τῆς φροντίδος ταύτης ὀλοσχερῶς καὶ περιοριζόμεθα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συγκαλεῖν τοὺς πιστοὺς εἰς κοινὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὸ κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ πρότασις τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο ἀμέσως ἀποδεκτὴ ἐκ μέρους πάντων τῶν πιστῶν εἰς Χριστὸν τῶν ἐξ Ἑβραίων καὶ τῶν Ἑλληνιστῶν.

Εὐθὺς λοιπὸν, ὡς ἐξέλεξαν οὗτοι τοὺς ἑπτὰ διακόνους ἔφεραν αὐτοὺς πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, οἵτινες μετὰ προηγουμένην προσευχὴν, ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ καθιέρωσαν αὐτοὺς εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν διακονίαν.

Καὶ ἤρξαντο καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαθητῶν σφόδρα καὶ ἐπολλαπλασιαζόντο τὰ στόματα τοῦ κηρύγματος

(*) Ἑλληνισταὶ ἐκαλοῦντο οἱ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὁμιλοῦντες καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦθη καὶ ἔθιμα μιμούμενοι, ἐκ τοῦ ἐ λ λ η ν ἱ ζ ε ι ν τὸ ὅποῖον σημαίνει «τὸ ἐ λ λ η ν ἱ κ ὡ ς φ θ ἔ γ γ ε σ θ α ι κ α ἰ τ ἄ τ ὼ ν ἐ λ λ ἦ ν ὡ ν φ ρ ο ν ε ῖ ν».

Ἑλληνισταὶ δὲ κατ' ἐξοχὴν ἐν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς ἐκαλοῦντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐκεῖνοι, οἵτινες μετὰ τὴν Βαβυλωνίαν αἰχμαλωσίαν ἔζων ἐκτὸς τῆς Παλαιστίνης ἦσαν τ. ἐ. ἀπανταχοῦ διεσπαρμένοι, καὶ ἰδίως μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Ὄντως, μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατέστη κοινὴ ἀπανταχοῦ, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, οἱ ἐκ προγόνων μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ζῶντες, οὐ μόνον τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὠμίλουν καὶ τὰ ἦθη αὐτῶν ἐν πολλοῖς ἐμιμοῦντο, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Συναγωγῇ ἀναγινώσκοντες τὰ βιβλία τοῦ Μωϋσέως καὶ τοὺς προφῆτας, ἐχρῶντο τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν Ὁ διότι κατὰ μέγα μέρος καὶ αὐτὴν τὴν πάτριον αὐτῶν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν ἠγνόουν. Ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως γλῶσσα, ἣν ὠμίλουν αὐτοὶ οἱ Ἑλληνισταὶ Ἰουδαῖοι, ἦτο γλῶσσα διεφθαρμένη, ἀναμειγμένη μετὰ πλείστων ἑβραϊσμῶν καὶ ξενικῶν φράσεων καὶ πολὺ ἀπέχουσα τῆς καλλιστείας.

καὶ αἱ Εὐαγγελικαὶ ἀρεταί. Διότι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν Ἰερέων τῆς Συναγωγῆς πολὺ πλῆθος, πλείστοι ἠσπάζοντο τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐντεῦθεν δ' ἐννοεῖται ὅτι ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ Ἰερεῖς, οἱ ἄσπονδοι ἄλλως ἐχθροὶ τῆς νέας θρησκείας, ἐγίνοντο Χριστιανοί, πολὺ περισσότεροι ἐκ τῶν ἄλλων προσετίθεντο εἰς τὴν χορείαν τῶν πιστῶν καθ' ἐκάστην.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΙΑΚΑΤΑΣ

Χρυσὸς αἶτος τριγύριζεν ὅξ' ἀπ' τὸ Μεσολόγγι·
Ῥωτᾷ στήν τάμπια τοῦ Μακρῆ στήν τάμπια τοῦ Δεσπότη·
«Μὴν εἶδατε τὸ Διάκατα τὸν καπετὰν Γρηγόρη;»
«Σύρε πουλὶ μ' στ' Ἀνατολικὸ καὶ κύτταξε τριγύρου
Κι' ἀγνάντεψε πρὸς τὸν Ντουλμᾶ, κι' ἀντίκρυ ἀπὸ τὸ πόρο
Ἐκεῖ νὰ δγῆς ἄσπρα κορμιά καὶ κόκαλα στὸν ἄμμο
Κ' ἂν ἡμπορέσης διάλεξε τὸν καπετὰν Γρηγόρη».

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς λήψεως σειρὰν)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Πρόεδρε,

Μετὰ χαρᾶς εἰλικρινοῦς παρακολουθοῦμεν τὴν δρᾶσιν καὶ πρόοδον τῆς συντελουμένης ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς κατηχήσεως τοῦ ἔθνους διὰ τοῦ ἀξιολόγου ὑμῶν ὀργάνου, τὰ Πάτρια.

Ἀληθῶς ὠφελιμωτάτη εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτοῦ ἡμῶν ἀνάγνωσις τοῦ μεστοῦ ἠθικῶν παραγγελμάτων καὶ παραινέσεων ὑμετέρου περιοδικοῦ.

Χὰρις δὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν Πατρίων εἰς τὸ Κεντρικὸν Προγυμναστήριον τὰ πληρώματα αὐτοῦ μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκουσι τὰ ἐκχάστες ἐν αὐτοῖς δημοσιευόμενα ὠφέλιμα καὶ χρησιμὰ διδάγματα.

Ἐπὶ τούτῳ ἐκφράζομεν ὑμῖν κ. Πρόεδρε τὰς ζωηρὰς ἡμῶν εὐχαριστίας λαμβάνομεν δὲ τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ ἐπιτελεῖον καὶ τὰ πληρώματα τοῦ Κ. Προγυμναστηρίου ἐπροθυμοποιήθησαν μετ' εὐχαριστήσεως νὰ προσφέρωσι τὴν ὑπὲρ τῶν Πατρίων ἐλαχίστην αὐτῶν συνδρομήν,...

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

Ὁ Διοικητὴς
Κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁ Ἑλληνικὸς Σύλλογος*... πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τῶν Πατρίων πρὸς δὲ τὸν ἱερὸν σκοπὸν, ὃν ταῦτα ἐπιδιώκουσιν ἐν τε τῇ Ἀλυτρώτῳ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ Ἑλληνισμῷ... (εὐχεταί) τὴν ἐπιτυχὴ ἐξακολούθησιν καὶ εὐρυτέραν διάδοσιν τοῦ χριστιανικοῦ καὶ πατριωτικοῦ τῶν περιοδικῶν, ὅσα ποτὲ ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν... Διερμηνεύοντες ὡσαύτως τὴν τῶν μελῶν εὐχὴν ὅπως ἐσκαεῖ φωτίζεται ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία διὰ τῆς ἀπαρμιλλοῦ ὕλης τῶν Πατρίων

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΠΕΙΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Δυπούμεθα ὅτι οἱ γλίσχροι πόροι τοῦ Πειραιικοῦ δὲν ἐπιτρέπουσι μείζονα τὴν ὀλικὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἀληθῶς μέγα ἐθνικὸν ἔργον, ὅπερ ἐπιτελεῖται διὰ τῶν Πατρίων.

Δέχθητε κτλ.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Η. Ἀναγνωστόπουλος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Σακαλῆς

* Διὰ λόγους ἰδιαιτέρους παρελήφθησαν τὰ ὀνόματα καὶ ἡ προέλευσις.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ *

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ

Ἐν τῇ παγκοσμίῳ περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων ἱστοριογραφίᾳ ἓνα μόνον ἀπαντᾷ τις ὄρον δι' οὗ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἐχαρρακτήρισαν ποτὲ ἐκυτοῦς τὴν φράσιν: «Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος». Ἐν τῇ φράσει ταύτῃ ἐνυπάρχει ἀληθῶς ἀκέραιος ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρ ὁ διήκων δι' ἀπάσης τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας, ἀλλ' ὅτι ἐν αὐτῇ ἐνυπάρχει καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τι πλέον ἀκόμη, τὸ μυστήριον τῆς ἀθανασίας αὐτοῦ, τοῦτο καθ' ἡμᾶς δὲν διεσαφηνίσθη ἐπαρκῶς μέχρι τοῦδε. Ὑπὸ τῶν ξένων φαίνεται, ὅτι καὶ σκοπίμως περκαμπεύεται, διότι ἴσως ἐν αὐτῇ διαβλέπουν καὶ τὴν αὐτοκαταδίκην τῶν. Καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀληθῶς ἐχαρρακτίζον ἑαυτοὺς ἀναφωνοῦντες: «Civis romanus sum», ζητοῦντες νὰ θέσωσιν ὁτῶ διακρίσιν μεταξὺ ἑαυτῶν καὶ τῆς λοιπῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Ῥωμαῖοι τῆς σήμερον, ἐναθρύνονται ὅτι εἶναι Ἀγγλοὶ καὶ ἐμπράκτως τὸ ἐφαρμόζουσιν, ἀποφεύγοντες πᾶσαν στενὴν οἰκειότητα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, ἣν θεωροῦσιν οἶονεῖ ὡς κατὰπτωσιν. Ἀλλ' ἡ αὐτοδιάκρισις αὕτη τῶν τε Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀγγλῶν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς ἐπάρσεως αὐτῶν ἐπὶ τῇ ὕλικῇ αὐτῶν δυνάμει καὶ ὑπεροχῇ, τῶν μὲν Ῥωμαίων ἐπὶ ταῖς λεγεῶσιν αὐτῶν, τῶν δὲ Ἀγγλῶν ἐπὶ τοῖς θωρηκτοῖς καὶ τῷ χρήματι αὐτῶν. Εἶναι ἡ ἀποθέωσις τῆς ὕλικῆς δυνάμεως καὶ τῆς κτηνώδους βίας, ἣν εἰς εἰλικρινέστερος αὐτῶν μέγας βάρβαρος τῶν νεωτέρων χρόνων, Ἀγγλοσάξων καὶ αὐτός, δὲν ἐδίστασε καὶ νὰ διατυπώσῃ ἐπισήμως διὰ τοῦ ἀξιώματος: «Ἡ ἰσχὺς προηγείται τοῦ δικαίου». Seuall geht vor Recht. La force prime le droit.

Ὅποιαν τεραστίαν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης, ἀντιλήψεως ἀξίας ἐνὸς Ξέρξου καὶ ἐνὸς Ἀττίλα, ἀποτελεῖ ἡ εὐγλωττος ἐκείνη ἐλληνικὴ φράσις, ἡ δι' αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀποκρυσταλλώσασα τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐλληνισμοῦ, καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ! Ὁ Ἕλλην ἐκεῖ ἀντιτίθεται ἀπερίττως καὶ ἀπλῶς πρὸς τὴν βυρβυρότητα, ἐκπροσωπεῖ ἀντιθέτως πρὸς ταύτην τὴν αἰωνίαν ἀρχὴν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἥτοι ἀνκαπετάννυσιν ὑψηλὰ ὑπὲρ τὰς εὐτελεῖς ὁρέξεις καὶ τάσεις τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, καὶ δι' αὐτὸ φθαρτάς, σημαίαν μὲ ἀρχὴν ὑγιᾶ καὶ ἀληθῆ καὶ δι' αὐτὸ αἰδίδιον. Ἐν τῇ ἀρχῇ του ταύτη δὲν ἐνυπάρχει μόνον ὁ χαρακτήρ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀθανασίας αὐτοῦ. Ὁ πολικὸς ἀστὴρ τῆς δράσεως τοῦ Ἕλληνοῦ εἶναι αἰετοῦ ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐν τῷ αἰωνίῳ ἀγῶνι αὐτοῦ τούτῳ κατὰ τοῦ ἀδίκου καὶ τῆς κτηνώδους βίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βυρβυρότητα, ἀδιαφορεῖ, ὅσονδήποτε μικρὸς αὐτός, ἂν οἱ φορεῖς σημαιοφόροι ταύτης εἶναι πᾶντοιοι καὶ ὕλικῶς ἀκαταμάχητοι, διότι ἡ ἰδέα, ἥς εἶναι ὁ μόνος σημαιοφόρος, εἶναι ἀθάνατος, καὶ ἡ τελικὴ αὐτῆς νίκη εἶναι ἀναμφισβήτητος. Μόνον τοῦτο ἐξηγεῖ διατὶ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐπέπλευσε καὶ ἐπιπλέει τοῦ ἀενάου καταποντισμοῦ ὅλων τῶν λοιπῶν ἐθνῶν καὶ λαῶν τοῦ κόσμου. Ἡ δυνάμις του, ὡς ἡ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ του τελειοῦται. Διὰ τοῦτο ἡ στενωπότης καὶ ἐνδόμυχος συγγένεια μετὰ τῶν δύο τούτων ἐννοιῶν, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἄτε κοινὴν ἐχόντων τὴν τε καταγωγὴν καὶ τὸν προορισμόν. Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ γλώσσῃ τοῦ κόσμου, λέγει ὁ μέγιστος τῶν ἱστορικῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, ὁ Γερμανὸς Χάρνακ, δύναται ν' ἀποδοθῇ ἡ ἔννοια, ἡ περι-

χομένη ἐν τῇ ἐλληνικῇ λέξει λόγος, ἥτις εἶναι ἡ βᾶσις καὶ ἡ οὐσία τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι τυχαία σύμπτωσις. Μόνος ὁ ἐλληνισμὸς δύναται ν' ἀντιληφθῇ ἀκριβῶς τὸν χριστιανισμόν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἡ Ἑλληνικὴ οὐδέποτε περιῆλθεν εἰς τὰς πλάνους καὶ τὰς συγχύσεις καὶ ἀντιφάσεις, εἰς ἃς ἄλλαι Ἐκκλησίαι, φέρουσαι ἐν ταῖς ἀνεπανορθώτοις πλάναις ταύταις καὶ τὰ σπέρματα τοῦ θανάτου τῶν. Φαντάσθητε τὸν χριστιανισμόν παρεκβαίνοντα καὶ ἐπὶ στιγμὴν τῶν ἡθικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν ἔστω καὶ λόγῳ ὁπορτουτισμοῦ, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον! Αὐτοστιγμὴ θὰ κατέρρεεν. Εἶναι αἰδίδιος διότι αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἰδέαι, ἃς ἐκήρυξεν εἰσὶν αἰδίδιοι. Τὸ αὐτὸ ὅμως ἰσχύει καὶ διὰ τὸν Ἕλληνισμόν. Δὲν δύναται οὗτος ν' ἀπομιμηθῇ ἀτιμωρητὴ ἐν τῇ αἰωνίᾳ πάλῃ αὐτοῦ τὰς μεθόδους βαρβάρων λαῶν, ὡς φέρ' εἰπεῖν τῶν Βουλγάρων. Ὅτε ὁ Αἰγινήτης Λάμπων, μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἐπρότεινε πρὸς τὸν Παυσανίαν ν' ἀποδοθῇ ἐπὶ τοῦ πεσόντος στρατηγοῦ τῶν Περσῶν Μαρδονίου ἡ γενομένη πρὸς τὸν Λεωνίδα ὕβρις, τοῦ ὁποῦ οὗ νεκρός, ἀποκεφαλίσθης ἀνεσταυρώθῃ ὑπὸ Ξέρξου, ἀπῆντησεν ὑπερηφάνως ὁ Ἕλλην στρατηγός: «Τὰ πρέπει μᾶλλον βαρβάροις ποιεῖν ἢ περ Ἑλλήσιν!» Καὶ ἐδῶ ἡ ἔννοια τοῦ Ἕλληνοῦ ἀντιτίθεται ἀπλῶς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς βαρβαρότητας. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ βουλγαρικῶν μεθόδων ὁ Ἕλλην δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ ταύτας τὰς μεθόδους, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ Βούλγαρος, διότι ὡς Ἕλλην θ' ἀποτυγχάνῃ δι' αὐτῶν ἀσφαλῶς. Βεβαίως ἐν τῇ σημερινῇ κατὰ τῶν ἐλλήνων κατακραυγῇ ἐν Εὐρώπῃ διὰ τινὰς διαλαλουμένας ἐν Μακεδονίᾳ δῆθεν παρεκτροπὰς τῶν ἀμυντικῶν ἡμῶν σωμάτων ἐνυπάρχει μεγάλη δόσις πολιτικῆς ὁπισθοβουλίας. Ἀλλ' ἀναμφιδόλως συνδιεκφεύγει αὐτῆς καὶ ἀμυδρά τις, ἔστω, ἐνδόμυχος συναίσθησις, ὅτι διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου ὅ,τι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Βούλγαρον δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἕλληνα, καὶ τοῦτο οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι τιμητικώτατον εἰς ἡμᾶς. Ἐὰν πρόκειται νὰ μιμηθῶμεν εἰς τὴν βαρβαρότητα μόνον τοὺς Βουλγάρους διὰ νὰ ζήσωμεν, κάλλιον ν' ἀποθάνωμεν! Βεβαίως ὁ ἐλληνισμὸς διέρχεται ἡμέρας μαρτυρίου. Ἀλλὰ καὶ πότε δὲν διῆλθε τοιαύτας; Πότε δὲν ἔφερε τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων; Ἀλλὰ διὰ τοῦ σταυροῦ του, ὡς μόλις κατόπιν αὐτοῦ ὁ χριστιανισμὸς ἐνίκησε τὸν κόσμον. Τὸν κόσμον δὲν ἐνίκησεν ὁ Ἕλληνισμὸς μόνον διὰ τοῦ πνεύματος, ἥτοι τῆς ἐπιστήμης, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς τέχνης, ἀλλὰ προπάντων διὰ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, τοῦ ἀενάου μαρτυρίου αὐτοῦ, τῶν παραδόσεων αὐτοῦ, τῆς συναισθήσεως τοῦ δικαίου αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἠντλησεν τὴν ἀκαταμάχητον δυνάμιν του.

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς μεγίστας καθ' ἡμᾶς περιόδους τοῦ βίου αὐτοῦ, ἥτοι εἰς τὴν Τρωϊκὴν, τὴν Μακεδονικὴν καὶ τὴν τῆς Ἀναγεννήσεως ἐποχὴν ὁ Ἕλληνισμὸς κατήγαγε κυρίως νίκας ἡθικάς. Βεβαίως ἐνίκησεν ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἐλληνισμὸς τὸν ἀνατολικὸν εἰς τὴν πρώτην τῶν περιόδων τούτων διὰ τῶν ὀπλων, ἀλλ' ἡ νίκη αὐτοῦ κυρίως συνίστατο εἰς τὴν ἀνὰ σύμπαντα τὸν τότε γνωστὸν κόσμον διάδοσιν τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, τῶν διεισδυσάντων πέραν τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν διὰ τοῦ Ὀκεανοῦ μέχρι τῆς ὑπερβορείου θαλάσσης, ὅπου ἀντηχοῦσι μέχρι σήμερον εἰσέτι ὑπὸ λατικὴν μορφήν καὶ ἐτέρωθεν μέχρι τῶν σκοτεινῶν χωρῶν τῆς Αἰθιοπίας, ἥτοι τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τῆς Ἀσίας καὶ ἐξυμνούντων τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἕλληνισμοῦ, αἵτινες ἐκάθαιρον τὴν ἡθικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης διὰ τῶν εὐγενῶν καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν τῆς οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συζυγικῆς πίστεως, τῆς εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα ἀφοσιώσεως, τοῦ ὕψους καὶ ἀφιλοκερδοῦς ἡρωϊσμοῦ, τῆς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μεγαλοφυχίας, τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς εὐσεβείας, τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰ ἥθη, εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν πα-

τέρων. Τίς, ὅσον ὀλίγον ἀμερόληπτος καὶ ἂν εἶναι, θ' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ ἀρεταὶ αὗται διακρίνουσι καὶ σήμερον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐν γένει, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅλα σχεδὸν τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς; Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον, τὴν Μακεδονικὴν, ἐνίκησεν ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ πάλιν τὴν Ἀσίαν διὰ τῆς μακεδονικῆς πανοπλίας, ἀλλὰ τὴν νίκην αὐτοῦ καὶ ἐνταῦθα κατ' οὐσίαν ἐπετέλεσαν αἱ περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου συνυφανθεῖσαι περὶδόσεις καὶ μῦθοι, ἐν αἷς διέλαμπε καὶ πάλιν ὅλος ὁ ὑψηλότερος χαρακτήρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ποδηγετῶν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς καὶ ἀστικῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, τῆς ὑπὲρ εὐδαιμονίας αὐτῆς, ὑπὸ κοσμοπολιτικώτερων ἔννοιαν, ἐργασίας καὶ αὐταπαρνήσεως, τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῆς ἀνωψώσεως ὅχι διὰ θεωριῶν καὶ νεκρῶν φιλοσοφικῶν δογμάτων, ἀλλὰ δι' ἔργων ζωντανῶν καὶ θυσιῶν καὶ ἄλλων ὑπερανθρώπων, ὅποιοι ἐνεσάρκουντο διὰ τῶν παραδόσεων ἐκείνων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἥτοι τοῦ ἐλληνισμοῦ. Ποῖος Ἕλλην, καλῶς γνωρίζων ἑαυτόν, θ' ἀρνηθῇ ὅτι καὶ σήμερον αὐτὸς μόνος ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν λαῶν συναισθάνεται καὶ λατρεῖ εἰλικρινῶς τὰς ἀρχὰς ταύτας, οἷονεὶ δι' αὐτῶν ζῶν καὶ ἀναπνέων; Ἀλλ' ὅτι δὲν ἐχρειάζετο ποσῶς νὰ νικήσῃ διὰ τῶν ὅπλων ὅπως ἄρῃ τὰς ἠθικὰς ταύτας νίκας, ἀπόδειξις ἡ τρίτη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνδοξότερα καθ' ἡμᾶς περίοδος, ἡ τῆς Ἀναγεννήσεως, καθ' ἣν ἐνίκησε καὶ πάλιν ἠθικῶς, καίτοι ὑλικῶς ἡττηθείς! Δὲν ἐδυσανασχέτησε διὰ τοῦτο ποσῶς κατὰ τῶν ἐγκαταλειψάντων αὐτόν, ἀλλ' αἶρων τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἐπορεύθη σώσων καὶ φωτίσων τὰ ἔθνη τὰ ἀγνώμονα. Δηλ. ἐνεσάρκωσεν ἐν ἑαυτῷ ζωντανῶς αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ θεανθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς! Ποῖον ἄλλο ἔθνος ἔχει νὰ ἀποδείξῃ τοιαύτην ἡτταν-νίκην; Ἀλλ' ἐν τούτῳ ἔγκειται καὶ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας του, τῆς ἀθανάτου αὐτοῦ πνοῆς, ὥστανεὶ νὰ κατέχῃ περιάπτον τι μαγικόν, τιμαλφὴν τινα λίθον, ἀσφαλίζοντα αὐτῷ τὴν ἀθανασία. Καὶ κατέχει πράγματι μόνος αὐτὸς τοιοῦτον λίθον, ἐκ τῆς χώρας τῶν ἀθανάτων ἀπορρέουσιντα.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Πάντων, ὅσοι ἀσκοῦσι τὴν λατρείαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ κοινὴ πατρίς, γενναιοφρόνως διανοίγουσα εἰς πάντας τοὺς ἀνυπερβλήτους πατρώους θησαυροὺς. Γέννημα θαυμαστοῦ ὁρασμοῦ ἐλληνικῆς φιλοπατρίας τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι τὸ ἔργον πάντων τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ὁ μέγιστος ἐθνικὸς οἶκος. Χαιρετίζομεν ἐν τούτῳ τὴν θυγατέρα τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας, τὴν δραστηρίαν ἐργάτιδα τῆς ἀναγεννήσεως, τὸ δρᾶτον σύμβολον τῆς ἀδιαφθόρου ἐνότητος τῆς φυλῆς, τὴν ἐστίαν τῶν δικαιοτάτων βλέψεων τῆς ἐλληνικῆς φιλοδοξίας.

Κολλινιῶν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

Ἡ Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπὴ Χανίων διὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κυδωνίας κ. Νικηφόρου ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» συνδρ. ἑτησίαν δρ. 100.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ κ. Γ. Ν. Μαυράκη συναποστείλαντος ἑτησίαν συνδρομὴν δρ. 6 ἡ κ. Καλλιόπη Α. Τόμπρου συνδρομὴν ἑτησίαν δρ. 6.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Τριπεζοῦντι κ. Κυρ. Δ. Δαμιανίδου συναποστείλαντος γρόσ. 5, οἱ ἀδελφοὶ Ε. Σ. Στεφανίδαι γρ. 10, ὁ κ. Γ. Χ. Ἰωαννίδης γρ. 2 1/2, ὁ κ. Χ. Ι. Α. γρ. 2 1/2, ὁ κ. Ι. Χ.

Μ. γρ. 12 1/2, ὁ κ. Ν. Π. Μ. γρ. 5 ὁ κ. Ι. Κ. Χ. γρ. 2 1/2, ὁ Δημ. Ξανθόπουλος γρ. 5, ὁ κ. Π. Γ. Μεταξῆς γρ. 2 1/2, ἥτοι ἐν ὅλῳ γρ. 47 1/2.

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ροβερτείου Λυκείου τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ κ. Μ. Γ. Μιχαηλίδου γρ. 60.

Ἡ συντεχνία Ραπτῶν Ἑρακλείου δρ. 5.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν δρ. 50.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γόρτυνος κ. Ἰωάννης συνδρ. ἑτησίαν δρ. 5.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ κ. Διον. Κούρτσουλα ὁ ἴδιος δρ. 5 ὁ κ. Γ. Θεσελθουεὺτ ἑτησίως δρ. 5 ὁ κ. Ἰω. Τρασίλης δρ. 5 ὁ κ. Γ. Α. Λασκαρίδης δρ. 5. Ἀνώνυμος δρ. 3. ὁ κ. Ἀντ. Α. Φάρακλας δρ. 2, ὁ κ. Π. Χ. Μπλέσσας δρ. 5. ὁ κ. Π. Φ. Κοσμετάτος δρ. 3 ἥτοι ἐν ὅλῳ δρ. 33.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Ν. Βασιλικῷ Ἑλλ. Ἀναγνωστηρίου «Ἐνωσις Ἰσχὺς» ὁ σέβ. Ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος Βιζυηνὸς γρ. 20. ὁ Κ. Παπαφωτίου γρ. 5, ὁ κ. Γεωρ. Καρνοῦτσος δρ. 2, ὁ κ. Φώτιος Κ. Π. Φωτίου γρ. 2 1/2, ἡ κ. Ζωὴ Δ. Αὐγερινοῦ γρ. 10, ὁ κ. Ἰωσήφ Α. Χατζηδημητρίου γρ. 10. ὁ κ. Κ. Ι. Καρνοῦτσος δρ. 5, ὁ κ. Μ. Χρ. Χατζηπαναγιώτου γρ. 1, οἱ κ. ἀδελφοὶ Σκαλάκη. Ε. Ἀφεντῶφ γρ. 4, οἱ κ. ἀδελφ. Μ. Κορνάζου γρ. 1, ὁ κ. Χαρ. Τσακόπουλος γρ. 2, ὁ κ. Γεωργ. Β. Φριγγόπουλος γρ. 2, ὁ κ. Ἰωάννης Βασιλειάδης γρ. 1, ἥτοι ἐν ὅλῳ δρ. 43.50.

Ὁ κ. Ἐμμ. Δρύλλης (Νάξου) δρ. 2.

Ἡ κ. Ἀγλαΐα Γεωργιάδου (Πόρτ-Σάϊδ) δρ. 5.

Ἡ κ. Σπυρίδ. Ἀλεξανδράτου (Πόρτ-Σάϊδ) δρ. 5.

Ὁ κ. Ἀθ. Τσιώτας (Ἀρτοτίνης) δρ. 5.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ Δοικητοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Προγυμναστηρίου Πόρου κ. Κ. Γεωργιντᾶ συναποστείλαντος δωρεὰν ἐκ δρ. 10 οἱ ἀξιωματικοὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται δρ. 33.50 ἥτοι δρ. 43.50.

Ἡ κυρία Ἀρτεμισία Α. Γαλάνη (Ἀθηνῶν) δρ. 10.

Ἀνώνυμος προσφορὰ ἐξ Ἰωαννίνων δρ. 44.

Ε. Σ. Ο. Βηρυττὸς γρ. 20.

Ὁ κ. Χρ. Μαλακατῆς (Μονάχου) δρ. 10.

Οἱ μαθηταὶ τῆς ἀν. τάξεως τῆς σχολῆς * * τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ διδασκάλου των κ. Ι. Θ. γρ. 20.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἀσύλου τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης, συναποστείλας δρ. 15 αἱ κ. κ. Καλλ. Δ. Πικραμένου δρ. 2 Ἀνδρ. Σαρᾶσογλου δρ. 1, Μαρίκα Ζωγραρίδου δρ. 1, Βασιλικὴ Ζαρταλούδη δρ. 1, Βασιλικὴ Παπαδοπούλου δρ. 1 ἥτοι δρ. 21.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Κ. Ἐν τ α ὤ θ α. Κατὰ λάθος παρελήφθη ἐκ τῆς Γ ν ὤ μ ης ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἡ ὑπογραφή Γρηγόριος Παπαμιχαήλ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Π α ν τ α ἰ ν ο υ Ἀλεξανδρείας. Κ. Κ. Π ὕ ρ ο ν. Ἡ δὲ θά ληρθῇ μέτρον περὶ τούτων. Ὁ φόβος ἡμῶν ἦτο ὅτι τῶν διδασκάλων ἀποδηρούντων κατὰ τὸ θέρος θά διεκόπτετο ἐπὶ τρίμηνον ἡ διανομή Ἀναμένομεν τὴν σύστασιν τῶν Κοινοτήτων ὅπως ὀριστικῶς κανονίσωμεν. Ἀλλως ἡλαττώσαμεν μεγάλως τὰς ἐσωτερικὰς ἀποστολὰς χάριν ἐκείνων, οἵτινες στεροῦνται ἐν τῇ ξένῃ διδασκάλων, ὧν ὁ λόγος ἀναπληροῖ τὰ Πάτρια. Κ. Π. καὶ Χ. Π. Μ ἄ λ λ ι α. Περὶ ἀποστολῆς μεμονωμένων φύλλων θά δημοσιεύσωμεν ἀγγελίαν. Π. Α. Τ ο υ α ψ έ. Ἀποστέλλομεν μὲ τὴν παράκλησιν καταλλήλου διανομῆς. Γράφομεν. Παρακαλοῦμεν ὅμως τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ νὰ πέμπωσιν ἡμῖν γαλλιστὶ τὰς διευθύνσεις.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέογῃ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α

Εἰς Ἀθήνας.